

La Casa dels Objectes
és un centre especialitzat
en la inspiració i en la
innovació en educació.
El centre utilitza material
de reciclatge com a
provocador de
desenvolupament creatiu.

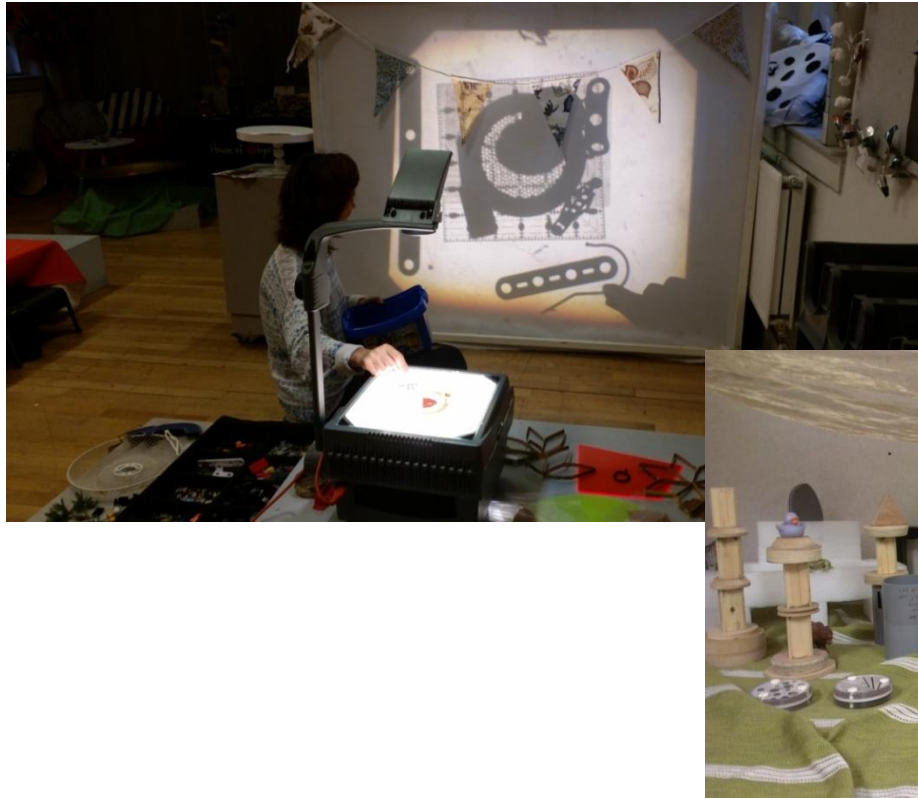

Aquest centre es troba a la ciutat de Newcastle (Regne Unit) i gracies al nostre projecte Erasmus+ “Espacios con vida” vam poder visitar-lo i realitzar-hi un curs dues persones de l’escola. Amb un total de tres dies van conèixer el funcionament del centre, els programes educatius que ofereix i van aprofundir en la pedagogia de Reggio Emilia que li fa d’inspiradora.

Què ofereix *La Casa del Objectes* ?

- Un ampli nombre de materials reciclats, materials naturals, excedents industrials i materials reutilitzats, per poder utilitzar tant en els tallers s'hi ofereixen al centre mateix o com a centre de recursos per a escoles de la ciutat que en són socis.

- Suport estratègic per a escoles
- Projecte STEM de cabanes d'invents. *La Casa dels Objectes* compta amb un bon nombre de cabanes ben equipades que lloga als centres educatius. El projecte prepara a tota l'escola per treballar la creativitat, la innovació i per facilitar l'aprenentatge als infants que tenen més dificultat a seguir el currículum.
- Projectes de recerca acció
- Programes de formació per a educadors

- Tallers creatius i innovadors per a infants
- Eduquem al carrer. L'equip del centre facilita i gestiona la possibilitat d'organitzar en barris amb risc d'exclusió unes hores de joc i socialització al carrer. Els infants compten amb materials de reciclatge i propostes creatives per fer als carrers, sense haver de preocupar-se pels vehicles o altres perills mentre els adults es coneixen i socialitzen entre ells.

Què vam poder fer a *La Casa dels Objectes* ?

- Conèixer els espais i els diferents racons i materials que s'ofereixen.

- Observar diferents grups d'infants i veure com interactuaven amb els materials i l'espai
- Preparar els materials i les propostes per una sessió que es realitzaria amb infants i famílies
- Observació i posterior comentari-reflexió del que havíem vist
- Elaboració d'algun material com a mostra
- Conèixer la teoria pedagògica que s'inspira en Loris Malaguzzi i les escoles de Reggio Emilia
- Veure i comentar sessions creatives enregistrades en vídeo
- Visitar una escola de la ciutat que rep assessorament de *La Casa dels Objectes*.

Què hem après de Reggio Emilia?

Aproximació a Reggio

Reggio Emilia, petita ciutat que es troba en una pròspera zona del nord d'Itàlia, ha esdevingut un lloc de gran interès internacional per a educadors que treballen amb nens petits.

Les escoles infantils d'aquesta zona, les van crear pares immediatament després de la Segona Guerra Mundial, i els pares continuen tenint una part molt important en les escoles.

Actualment les escoles infantils de Reggio Emilia formen part d'una xarxa gestionada per l'Ajuntament, que s'ocupa de l'escolarització del 100% dels Infants d'entre 3 i 6 anys i del 37% pels infants mes petits de tres anys.

Aquests centres ofereixen atenció als infants i les seves famílies durant tota la jornada a tots els sectors de la comunitat. L'educació de tots els infants, incloent fins i tot els que tenen necessitats educatives especials, la duen a terme els educadors de les escoles que sempre inclouen un especialista en art o tallerista.

Les escoles compten amb una filosofia coherent i explícita inspirada pel ja desaparegut Loris Malaguzzi, qui va ser coordinador de les escoles infantil de Reggio.

Aquesta filosofia posa èmfasi en una practica rigorosa i ha dut a l'elaboració d'una documentació inspiradora i que convida a pensar, tal i com podem veure a la seva exposició *Els cent llenguatges dels infants*.

La metodologia de Reggio no té a veure només amb la pràctica, i guarda coherència amb una filosofia que continua creixent i desenvolupant-se. Els primers fonaments es basaven en el coneixement de la pedagogia de Maria Montessori, la tradició de l'ensenyament Britànic adreçat als mes petits, la visió de Piaget sobre la construcció del pensament dels nens, i els principis de Vygotsky respecte a la implicació de l'adult i del grup en l'aprenentatge dels infants.

A partir de la recerca i l'avaluació continuada, els educadors de Reggio han après com explorar idees tant en la teoria com en la pràctica. Principalment, han après a partir dels mateixos infants. Han posat un gran èmfasi tant en escoltar les teories que fan els infants, com en observar les representacions que fan de la seva comprensió del món, com descobreixen la manera de donar suport a les seves exploracions.

Els infants no són vistos com a individus aïllats ni egocèntrics, sinó que són entesos com a membres d'una família i d'una comunitat, i que a la vegada estan connectats a l'escola formant part d'aquesta comunitat.

Allò que experimentaràs amb els nens a través de la seva trobada amb la pluja, les ombres, la llum, els ocells, etc , et recordarà la intensitat, la joia, la curiositat per indagar, la creativitat dels infants a mesura que aprenen sobre el món.

No ens ajuda massa pensar que les escoles infantils de Reggio són una nova recepta educativa. Els educadors d'aquestes escoles, sempre insisteixen a les persones que els visiten que no han de tractar de reproduir els seus mètodes, sinó que cada escola, partint de les seves pròpies observacions, desenvolupi la seva pròpia cultura i metodologia investigadora. El que podem i hauríem de fer, és examinar les idees principals, i considerar el seu potencial en el Regne Unit per desenvolupar uns serveis educatius pels més petits amb una visió fresca. Això és especialment rellevant en aquests moments quan la nostra societat està buscant una qualitat sostenible, i està mirant de forma crítica la pròpia visió sobre els infants.

Mary Fawcett, de La guia breu de “Els cent llenguatges dels infants” exhibida al: Tourpel Regne Unit al 2000.

Claus principals de Reggio Emilia

Tots els infants tenen potencial

**“La nostra imatge dels nens es rica en potencial, forta, plena de poder, competent i la majoria d’ells connectats amb els adults i amb els altres infants”.(Loris Malaguzzi)
Des del naixement l’infant te la necessitat i el dret a comunicar-se i interactuar amb els altres. A traves de l’energia i la curiositat l’infant construeix el seu propi aprenentatge.**

Els infants estan connectats

L’infant és un membre d’una família i d’una comunitat més que un esser individual Solitari. Els infants aprenen gracies a la interacció amb els iguals, amb els adults, Amb els objectes i els símbols. Les escoles infantils estan integrades en un sistema social més ampli.

La reciprocitat dels infants

“Els infants estan molt oberts a l’intercanvi i la reciprocitat com a actes d’amor, que no volen només rebre sinó també oferir. Això forma la base de la seva habilitat en experimentar un autèntic creixement, depenent dels elements esmentats més amunt, així com en el conflicte i l’error” (Carlina Rinaldi)

Els infants són comunicadors

Els infants tenen el dret de fer anar diferents formes de representació simbòlica: paraules, moviments, dibuixos, pintures, construccions, escultures, joc d’ombres, collage, dramatització, música (Els cent llenguatges dels infants). Quan utilitzen diferents materials els infants descobreixen, comuniquen allò que saben i entenen, allò que es plantegen, es qüestionen i imaginen.

L’entorn es el tercer mestre

L’espai està dissenyat per afavorir trobades, comunicació i relacions. Hi ha ordre i bellesa en l’organització dels materials; cada racó de l’espai té una identitat i un propòsit. La plaça i el taller són el cor del centre d’educació infantil.

Els educadors són companys, nodridors i guies

Els educadors i els artistes (talleristes) faciliten les exploracions dels infants de temes -tant en projectes a curt com a llarg termini- i guien experiències amb finals oberts i en la resolució de conflictes. Ells saben com planificar, observar i escoltar els infants des de ben a prop; com preguntar, descobrir les idees dels infants, les seves hipòtesis i teories i proveir-los d'ocasions per a la descoberta i l'aprenentatge.

Els educadors són investigadors

En parelles, a través del debat i la interpretació del seu propi treball i del treball dels nens, es veuen a ells mateixos com a investigadors, i estan compromesos en activitats de formació continuada i d'exploració teòrica.

Documentació i comunicació

Es dóna una atenció acurada a la presentació de les idees dels nens i dels adults que treballen amb ells. S'utilitzen transcripcions de les paraules i diàlegs, fotos i dibuixos dels nens. Els pares poden veure que s'ha estat fent i els educadors comprenen millor i intercanvien idees. Els nens se senten valorats i gaudeixen del procés d'aprenentatge.

Els pares com a companys

Participació activa en l'experiència d'aprenentatge dels infants. Intercanvi d'idees i compartició de diferents savieses. Els pares també són persones amb recursos. El centre és ara on lloc acollidor.

L'educació té a veure amb preguntar

'La tasca d'aquestes persones de recursos no és simplement respondre preguntes, si nó ajudar els nens a descobrir les respostes, i encara més important, ajudar-los a formular ells mateixos bones preguntes' (Carlina Rinaldi) Això porta a un procés que podem anomenar un 'curriculum emergent'.

Coses boniques Un projecte possible

*"Miro, cerco, espero veure
Alguna cosa que m'atregui
Alguna cosa singular... o potser no
Botons, tapes d'ampolles de llet, claus.
M'he fixat en una forma blau verdosa
No crec que pugui passar-hi de llarg,
Sigui el que sigui em fa estar contenta
I per això me la posaré a la bossa!"*

Rita Harris – mestra

